

BERÉNYI KLÁRA

Blokavidék

Félszázados blokkakások,
veres templom, sziirke sáncok,
a Credo in unum Deum,
elkoptatott linóleum
a lépcsőn.

Édes panel házam, hazám,
sebes beton, hámló platán,
kérgét ringat egy kék hinta,
nyekereg, és csuklik, mint a
csecsemők.

Lámpafényben hullik a hó,
glóriában ficánkoló,
pihéktől tisztul a járda,
szűztakarja hajnaltájra
csikkjeit.

Szarvasbogár

Most tél van, és nincs semmi baj, tapad a hó alattam. Fent a szénfejű
madár csapat, csepp jókedvét fejemre szórta. Lent egy barna test hever.
Kivágott tölgy, vagy fáradt hölgy. Kicsit ledőlt, szemérme ráncos hófehér,
karján kacér a csipkedész. Nincs semmi baj. Helyére hull a mag, pihen
ki álmos, álmodik. Álmában táncol, s fényes bogarat ringat hasán.